

Guió d'oració de Càritas per a la Comunitat Parroquial

Pregar per i amb els pobres

Ambientació del lloc

Una creu gran de fusta col·locada a terra, al centre de la sala, presidirà la pregària. A ella estaran lligades 10 o 12 cintes roges llargues que puguin arribar fins a tots els extrems de la sala. Al principi estaran enrotllades, però quan arribe el moment, es desenrotllaran perquè puguin passar per tots els assistents i agarrar-se a elles.

Abans de començar es pot deixar música de fons.

Es donarà a cada participant el full fotocopiats amb els textos que hi ha al final d'aquest guió.

DESENVOLUPAMENT de l'ORACIÓ

(Lector 1:)

Benvinguts a aquest espai d'oració que animem des de Càritas. L'oració és el mitjà que tenim els cristians per parlar amb Déu, de cor a cor. Els pobres, els exclosos, els descartats, els vulnerables de la nostra societat, són els qui ocupen un lloc privilegiat en el cor de Déu. I per això també han d'ocupar un lloc privilegiat en el nostre cor i en el de la comunitat cristiana.

En aquest mes de novembre, el dia 18, el Papa Francesc convoca a tota l'Església a celebrar la segona Jornada Mundial dels Pobres. Per aquest motiu, volem que la nostra oració de hui siga un moment especial per a pregar, des del cor, pels pobres i amb els pobres.

Ens preparem per a l'oració fent silenci interior.
Us convida a assaborir aquest PRESENT ÚNIC.
Respireu a fons, amb calma, pausadament ...
Poseu-vos còmodes...
Silencieu tot el que us dispersa i lleva la pau.
Pensaments, problemes, treballs, maldecaps... poseu-ho tot en mans de Jesús.
Gaudiu d'aquest present que tenim ara.
Aprofiteu-lo...
Perquè el Mestre és ací... i ens crida a cadascú de nosaltres.
Vol parlar-nos al cor.

Fixa la teua ment en Jesús.

Pronuncia interiorment el seu nom,
una i una altra vegada...
una i una altra vegada ...
que no deixi de ressonar en el teu interior...
Així faràs callar tots els teus pensaments,
i el nom de Jesús ocuparà tota la teua ment.
Sent en cada respiració com si l'Esperit de Jesús t'inundara...
Pronuncia interiorment el seu nom,
una i una altra vegada...

(Es deixa temps de silenci perquè vagen fent aquest exercici d'interiorització)
(Passats uns 6-7 minuts el lector 1 dirà):

Us convida a què llegim tots junts el text bíblic de Judit que està en el vostre full. En ell se'ns defineix a la perfecció com és el Déu en qui creiem.

(Després de la seua lectura, el lector 1 dirà):

Proclamem ara a dos cors l'oració primera titulada "**Déu dels pobres**".

(Després de la seua lectura, el lector 1 dirà):

Després de llegir aquesta oració, podríem preguntar-nos, qui no ha viscut alguna vegada en la seua vida, o ho està vivint ara mateix, alguna de les situacions vitals que ací es descriuen? La nostra vida per prendre consciència de les vegades en què hem sigut, o som, predilectes de Déu. Prenem consciència que en eixos moments difícils hem tingut, o tenim, a Déu tan a prop nostre, com ho està una mare o un pare del seu fill menut malalt.

Anem a deixar ara un temps de silenci per a fer aquesta revisió, i en fer-ho, ens unirem de cor a aquest Déu que ens estima tant, i que es fa més present quant més necessitats estem en la vida.

I mentre ens unim a aquest Déu, sentim que units a ell, també ens estem unint a tots els sofrents que ara mateix són els seus predilectes.

(Es deixa música de fons)
(Passats uns 9-10 minuts el lector 1 dirà):

Després d'aquest moment d'oració de cor, podem dir que estem fent viva la nostra unitat amb Déu i la nostra unitat amb els nostres germans els pobres.

Per a fer visible aquesta unitat, anem a desenrotllar les cintes que estan lligades a la creu que presideix la nostra oració. Les cintes ens representen a nosaltres units a Jesús, i representen als pobres i sofrents als qui Jesús està unit per a sostenir-los i enfortir-los.

Les cintes es desplegaran per tota la sala, de manera que alguna cinta passe per vosaltres, i pugueu agarrar-vos a ella des del vostre lloc. Mentre fem això mantindrem l'ambient de silenci orant. I quan cadascú s'agarre a la cinta amb la seua mà, imagineu que esteu agarrats a la mà de Jesús, i també que esteu agarrats a la mà d'una persona empobrida, vulnerable, sofrent. Esteu així uns moments interioritzant aquesta unitat.

(Quan tots estiguen agarrats a la seua cinta i hagen passat uns 3-4 minuts així agarrats, el lector 1 dirà):

Ara, sense soltar la cinta que tenim agarrada, llegim a dos cors l'oració segona "**A Tu preguem**".

(Després de la seua lectura, el lector 1 dirà):

Anem a deixar un temps de silenci, perquè cadascú rese i demane a Déu per les persones que apareixen en aquesta oració. No soltarem la cinta, perquè és el que ens fa estar units a elles en oració.

(Passats uns 6-8 minuts el lector 1 dirà):

Amb la cinta agarrada, escoltem ara les paraules que el Papa Francesc ens dirigeix en aquest moment de l'oració. Deixarem després uns pocs minuts per a rellegir-la amb calma.

(Lector 2)

"Els pobres són els primers capacitats per a reconèixer la presència de Déu i donar testimoni de la seua proximitat en les seues vides. Déu es manté fidel a la seua promesa, i fins i tot en la foscor de la nit **no fa falta el caliu del seu amor i de la seua consolació**. No obstant això, per a superar l'opressiva condició de pobresa **cal que ells perceben la presència dels germans i germanes que es preocupen per ells** i que, obrint la porta del cor i de la vida, **els fan sentir amics i familiars**. Només d'aquesta manera podrem reconèixer la força salvífica de les seues vides i posar-los al bell mig del camí de l'Església."

(Missatge del Papa Francesc per a la II Jornada Mundial dels Pobres, novembre 2018)

(Lector 1):

Ara llegim a dos cors l'oració quarta titulada "**A Tu ens entreguem per a entregar-nos**". Després deixarem un temps de silenci per a interioritzar-la, fer-la nostra i pregar amb ella.

(Passats uns 8-9 minuts, el lector 1 dirà):

- En aquests moments, si algú vol fer una petició, o compartir alguna cosa viscuda en aquest espai d'oració, ara és el moment de fer-ho.

- L'animador de l'oració, ajudat per altres persones, amb tisores tallarà trossos de les cintes roges perquè cada participant pugui endur-se a casa eixa cinta que simbolitza la seua unitat amb Jesús i la seua unitat amb els empobrits i exclosos.
- Per acabar anem a resar junts, agarrats de la mà, l'oració que Jesús ens va ensenyar, i després de resar-la ens farem una abraçada de pau: Pare nostre...

✚ Preguar per i amb els pobres

"Tu ets el Déu dels humils, l'auxili dels febles, el defensor dels dèbils, el protector dels rebutjats, el salvador dels qui han perdut tota esperança " (Judit 9,11)

1. Déu dels pobres

Senyor Pare Bo Déu,
Tu et el Déu que sosté,
acompanya i dóna forces
als pobres i desvalguts,
als menuts i abatuts,
als vulnerables i exclosos.

Els són els teus predilectes.
Tu ets el Déu dels humiliats,
dels qui no importen,
dels ignorats,
dels invisibles.

Déu dels corferits,
Déu de les desemparades,
dels abandonats a la seua sort,
dels entristits a colps d'egoisme aliè,
dels deprimits,
dels fracassats,
dels angoixats,
dels aclaparats.

Senyor de les persones sense família,
sense amics, sense calor humà.

Senyor Sobirà dels mal aprofitats,
dels menyspreats,
dels menysvalorats,
dels desgastats a sobreviure,
dels empedreïts per un treball mal pagat.

Senyor dels marginals,
Déu dels qui viuen a la intempèrie.
Senyor dels enfonsats, dels caiguts,
dels tinguts per desadaptats
i els errats a tants ulls.

Déu dels rebutjats,
dels no escollits mai.
Senyor Pare, Fill i Esperit Sant
dels descartats.

Tu Senyor Jesús, que vas viure en carn pròpia,
la sort dels descartats, dels rebutjats,
dels qui no tenen on reclinar el cap.

2. A Tu preguem

Senyor Jesús, Déu fet carn,
que vas vindre per estar al costat dels sofrents,
dels descartats, dels exclosos ...
Tu que vas viure apassionat per salvar, sanar,
rescatar, alçar, dignificar els ferits
i caiguts en el camí de la vida,
volem unir-nos a la teua passió per ells
i per fer-los present el Regne.
Per això venim a tu per a pregar
per ells i amb ells.

Pel qui no pot descansar amb tantes preocupacions
per portar endavant la seua família,
pel qui es veu sense recursos i sense treball.
Pels vulnerables, pels perduts,
pels trencats,
per cada persona que no té garantits
els seus Drets fonamentals.
Pel qui no pot quedar-se al seu país
i es veu obligat a emigrar per a sobreviure,
pel qui no pot anar-se'n, escapar,
de la situació de mort que viu,
pel qui ha perdut tota l'esperança,
pel qui es veu sense forces.

Per totes les oracions que resten silencioses
en els cors dels qui pateixen de fam,
els qui tenen set, les persones sense llar,
els solitaris, els presos, els esclavitzats,
els malalts, els oblidats, els empobrits.
Pels turmentats pels seus pecats.
Pel qui no pot resar, o no sap,
o no vol, o no et coneix.

Per tots ells i molts més,
vull unir-me, Jesús,
a la teua oració constant per ells.
Vivint la teua mateixa passió,
sent que quan el meu germà pateix, jo patisc,
i quan la meua germana s'alegra,
jo m'alegre.
A tu Jesús, alce la meua pregària
per ells i amb ells.

3. Papa Francesc

“Els pobres són els primers capacitats per a reconèixer la presència de Déu i donar testimoni de la seua proximitat en les seues vides. Déu resta fidel a la seua promesa, i fins i tot en la foscor de la nit **no fa falta el calor del seu amor i de la seua consolació**. No obstant això, per a superar l’opressiva condició de pobresa **cal que ells perceben la presència dels germans i germanes que es preocupen per ells** i que, obrint la porta del cor i de la vida, **els fan sentir amics i familiars**. Només d’aquesta manera podrem reconèixer la força salvífica de les seues vides i posar-los en el centre del camí de l’Església.”

(Missatge del papa Francesc per a la II Jornada Mundial dels Pobres, novembre 2018)

4. A Tu ens entreguem per a entregar-nos

Que deixe al teu Esperit, Senyor, actuar en mi,
per a entregar-me a Tu sense mesura.
Així tindrè obert el meu cor, com Tu el tens,
a tota persona que pateix, empobrida o vulnerable
que es creue o trobe en la meua vida.
Així podré entregar-me al meu germà ferit,
tractant-lo amb amor, afecte i tendresa,
perquè se senta amic, germà i família meua.

Ajuda’m, amb la força del teu Sant Esperit,
a posar sempre el cor en cada gest,
en cada mirada,
en cada paraula,
en cada acció.

Fes-me comprendre, Senyor,
que ser solidari no és només donar allò material,
sinó que és donar el meu temps, la meua presència,
el meu amor, les meues atencions,
els meus sentiments, el meu calor humà.

Que deixe al teu Esperit, Senyor, actuar en mi,
perquè deixe de centrar-me en mi mateix
i aprendre a donar-me als altres,
a no donar el que em sobra
sinó donar-me el que sóc,
aprofitant les qualitats i els dons
que he rebut del Pare Bo Déu.

Ajuda’m, Senyor, amb la inspiració del teu Sant Esperit,
a estar atent a les necessitats del germà,
a reconèixer el que li falta i el que necessita,
a obrir-me sempre als altres i ser sensible a les seues carències.

Que la meua entrega, Senyor,
estigui basada en l’amor gratuït que vesses en el meu cor,
i no en els meus interessos egoistes.
M’abandone a Tu, Senyor,
perquè em facis instrument del teu amor,
perquè es faça sempre en mi segons la teua Paraula... i no la meua.
Així seré per als meus germans i germanes, la teua Bona Notícia.

